

Številka: 1

Letnik: 25

Šolsko leto: 2022/2023

Mentor: dr. David Bedrač

Oblikovanje: Blanka Kojc

Naklada: 600 izvodov

Uredniški odbor: Nik Bombek, Taja Gabrovec, Tjaša Herega, Marina Mohorko Korpar, Dea Muršič, Gabriel Pagliaruzzi, Katarina Peranič, Katarina Šeruga, Jure Škamlec, Lana Vrabelj, Mia Zupanič



UVODNIK

Šolsko leto se je že »prelomilo« na pol, za nami je tako prvo ocenjevalno obdobje, prve ocene tega šolskega leta, prvi uspehi, zmage pa tudi padci in porazi, ki nas, če nanje pogledamo skozi pozitivno prizmo, lahko veliko naučijo, naredijo močnejše in bolj izkušene. Učenci so se že dodobra navadili na učni proces, ki letos spet teče v sproščenem vzdušju, brez večjih omejitev. Za nekatere pa je bilo leto sploh izjemno, novo, sveže, na primer za naše prvošolčke, o katerih smo pripravili prispevek. Z novimi učitelji so se prvič seznanili tudi učenci šestih razredov, z novimi izzivi pa pravzaprav vsak, ki je del našega šolskega prostora. Gotovo ima največ odgovornosti pri tem gospa ravnateljica, zato smo tudi tokrat pripravili pogovor z njo, a to ni edini intervju v tej številki. Seveda nismo pozabili na vse naše face, ki jih v šoli ne manjka. Pravo veselje je, ko lahko prepoznamo toliko izjemnih športnikov, kulturnikov, tehnikov, ekologov in seveda učencev, ki jih ženeta posebna zvedavost in volja do odkrivanja novega.

Ob tem pa odkrivamo v tej izdaji Lokvanja še obilo novih zgodb. Med njimi velja izpostaviti eno, ki se še posebej blešči, prireditev 1000

zlatih odličnjakov, ki smo jo speljali 30. septembra 2022. Prireditev je bila res sijajna, energija v dvorani je »pokala po šivih«, druženje, ki je sledilo za uradnim programom, pa je prineslo nemalo stiskov rok, objemov, pozdravov, navdušenja in veselja, da smo se ponovno videli in srečali.

Kot se boste, upam, srečali z vrsticami številnih prispevkov izpod peres naših mladih novinarjev (letos se je ekipa še okrepila!) in mlajših učencev, ki bodo nekoč najbrž sooblikovali tudi šolski časopis Lokvanj.

Pa veselo branje želim v imenu celotne uredniške ekipe!

David Bedrač, mentor

V TEJ ŠTEVILKI IZ VSEBINE:

INTERVJU Z RAVNATELJICO	2
1000 ZLATIH ODLIČNJAKOV	4
KULTURNE STRANI	6
NAŠI PRVOŠOLČKI	10
DNEVI RAZREDOV	12
EKO STRAN	14
TEHNIŠKE STRANI	15
ŠPORTNE STRANI	17
ZANIMIVOSTI	19

INTERVJU Z RAVNATELJICO

DAN NI ENAK DNEVU

Vaše delovno mesto je zelo zahtevno in odgovorno. Kako bi torej opisali vaš poklic z nekaj besedami?

Poklic učitelja je eden najlepših in hkrati eden najtežjih poklicev, saj delamo z mladimi ljudmi, ki se še oblikujejo, zato je delo z otroki vedno zelo občutljivo področje. Lahko bi rekli, da ni dveh otrok, ki bi si bila med seboj enaka. K vsakemu je potrebno pristopiti na drugačen način in vedno sem vesela, ko vidim, da mi je pri nekem otroku uspelo doprinesti k temu, da se razvija v pozitivno smer.

Koliko let pa ste že ravnateljica? Razmere se zadnja leta zelo spreminjajo – ali se vam zdi, da je sedaj več izzivov, da je vaše delo morda napornejše, kot je bilo prejšnja leta?

Pravkar bom dopolnila 25 let ravnateljstva.

Ja, vsekakor je potrebno povedati, da se je svet v tem času resnično zelo spremenil. Zadnja leta, v času covida, so se razmere gotovo še dodatno otežile, tako da je delo učiteljev in tudi ravnatelja vedno težje in zahtevnejše. Vse to pa zato, ker se kultura ljudi in naš način dojemanja sveta zelo spreminjata, veliko je nestrpnosti, agresije v ljudeh, ki se je nabrala v tem času, zato bi lahko potrdila domnevo, da je sedaj v šolah pedagoško delo izjemno zahtevno.

Pa vendarle tudi v tem zahtevnem okolju in času zmoremo veliko odličnih zgodb. Med njimi so gotovo številni izjemni projekti. Kateri projekti so že za nami v tem prvem delu šolskega leta?



V prvem delu šolskega leta smo izpeljali veliko odličnih projektov in prireditev. Med njimi bi rada še posebej izpostavila dva velika projekta, enega na matični šoli, to je priprava prireditve in sprejem 1000 zlatih odličnjakov, in drugega, prireditve z muzikalom *Levji Kralj*, na podružnici.

Obe prireditvi sta bili sicer namenjeni širši javnosti, a predvsem tudi učencem, ki so sodelovali, kajti s sodelovanjem v takšnih projektih se tudi učenci oblikujejo, pridobivajo na

samozavesti, imajo priložnost, da se predstavijo pred širšo javnostjo in to je vsekakor zelo pomembno.

Rada pa bi izpostavila tudi celoletni, pomemben šolski projekt *Vezi med nami*. Namen tega projekta je razvijanje strpnosti med vsemi udeleženci v šoli pa tudi razvijanje pripadnosti šoli in občutka povezanosti. Ta projekt je tako ves čas v teku in bo dosegel svoj vrh v mesecu marcu.

Izpostavili ste pomembnejše projekte, a izpeljati tako obsežno prireditev, kot je bila 1000 zlatih odličnjakov, ni majhen zalogaj. Kaj bi še rekli o njej?

Ob vsaki prireditvi, ki jih pripravljamo v naši šoli že vrsto let, sem vedno presenečena nad ustvarjalnostjo, ki jo izkažejo tako mentorji s svojimi idejami kot tudi učenci, ki pri tem sodelujejo. Mislim, da je bila ta prireditev res nekaj posebnega. Bila je izjemna! Naletela je tudi na veliko navdušenja vseh, ki so bili gostje na prireditvi, in tudi tistih, ki so si posnetek prireditve lahko ogledali na spletu.

Kateri projekti, izzivi, prireditve pa nas čakajo v drugem delu šolskega leta?

Pripravili bomo prireditev ob slovenskem kulturnem prazniku, zaključili z dejavnostmi ob dnevu šole v okviru projekta *Vezi med nami*, ob tem tečejo še projekti Eko šola in Zdrava Šola, predvsem pa si želimo kvalitetnega pouka z učenci, ki ste pripravljeni sodelovati in dati vse od sebe, da bomo lahko šolsko leto do konca speljali, tako da bomo lahko vsi zadovoljni.

Če še malo ostanemo pri projektih ... Povedali ste, da ste ravnateljica že petindvajset let in v tem času se je izvedlo res veliko vsega. Kateri projekt do sedaj pa je bil po vaše največji?

Uh, to je pa res zahtevno vprašanje ... Težko je namreč izpostaviti le enega med njimi, ker je vsak projekt svoja zgodba, v njem sodelujejo drugi otroci, drugi sodelavci in vsak pusti neko sled, ki potem ostane zapisana.

Mogoče se mi zdi pomembno povedati to, da je v preteklih letih potekalo sodelovanje v mednarodnih izmenjavah s šolami iz nekaterih drugih držav. Žal je propadlo sodelovanje s Švedsko zaradi pomanjkanja interesa pri njih. Trudimo se, da bi obnovili sodelovanje z osnovno šolo iz Pančeva, se povezali še s kakšno šolo, ker je prav, da učenci vidite, kako se šolajo učenci v drugih državah in kulturah.

V tem trenutku pripravljamo tudi nadaljevanje sodelovanja s šolo iz Varaždina, kjer so izjemni predvsem na področju matematike in logike – tu bomo iskali naše skupne točke.

Že prej ste omenjali, da je čas, ki smo ga preživeli zadnja tri leta, prinesel nove izzive. Kakšne posledice je v procesu šolanja in sploh pri učencih pustilo to obdobje, zaznamovano z novim virusom?

Veliko je učencev, pri katerih so poudarjene čustvene stiske. Žal je pustilo posledice tudi na ravni odnosov, saj je včasih videti, kot da smo se ljudje med seboj pozabili prijazno pogovarjati. Veliko je nestrpnosti. Pri tistih učencih, ki so že prej izkazovali pomanjkanje delovnih navad, je ta problem zdaj še bolj poudarjen.

Naša naloga je sedaj gotovo ta, da moramo v prihodnosti veliko delati na ponovnem oblikovanju prijaznih in pristnih medčloveških odnosov ter odgovornosti vsakega učenca za svoje delo in učenje.

Vaš poklic pa seveda prinaša tudi veliko lepih trenutkov. Kaj bi izpostavili kot najbolj zanimivo pri svojem poklicu?

Mogoče je to pestrost področij, s katerimi se kot ravnateljica moram ukvarjati. Dan ni enak dnevu. Tudi ko načrtujem, kaj bom naredila v določenem dnevu, pridejo stvari, ki jih moram urediti, razrešiti, pomagati ...

Je pa pri tem poklicu lepo to, da lahko vplivam na veliko število ljudi, če so stvari dobro pripravljene in dobro organizirane, da se otrokom ponudi čim več različnih dejavnosti, kjer se lahko dokazujete. Zato se mi zdi vredno v to vlagati velike napore in imeti veliko srce pri opravljanju svojega dela, ki ga resnično želim opravljati po najboljših močeh, v dobro vseh, ki ste v to vključeni.

Pogovarjal se je: Gabriel Pagliaruzzi, 8. d

1 000 ZLATIH ODLIČNJAKOV

V petek, 30. 9. 2022, je v čast vsem bivšim učencem naše šole, OŠ Ljudski vrt Ptuj, potekala svečana prireditev ob vpisu 1000. zlatega odličnjaka v Zlato knjigo.

Na tem krasnem dogodku se je zbralo veliko ljudi, ki so ob prihodu poiskali svoje ime, pustili svoj podpis in se napotili do telovadnice, kjer je potekala prireditev, ki so jo pripravile predvsem tri učiteljice: Branka Horvat, Mateja Kelner in Simona Hajnal.

Na proslavi se je veliko pelo, igralo, plesalo in smejalo. Nekdo pa je seveda moral vse to tudi povezovati in voditi. To sva bila Katarina Peranič in jaz, ki sva obiskovalce skozi igrive dvogovore vodila skozi šest desetletij naše šole.



S pripravi smo začeli takoj na začetku šolskega leta. Najprej smo poiskali rezervna voditelja (v primeru, da bi s Katarino zbolela), to sta bila Jure Škamlec in Dunja Lajbajer. Vaje je vodila in organizirala učiteljica Branka Horvat. Čeprav jih je bilo veliko in da smo včasih z njimi

»potegnili« kar precej v popoldan, so bile vaje dokaj prijetne, smešne in predvsem zanimive.

Da smo lahko sploh zares začeli z vajami, pa sva se najprej morala naučiti besedilo, ki ga je bilo kar precej. Ko sva ga znala na pamet, smo začeli delati predvsem na najinih postavitvah, telesni drži, prihodih in odhodih na oder in z njega ter na številnih drugih podrobnostih.

Po enem mesecu pridnega ponavljanja in vadenja sem se počutil pripravljenega in samozavestnega.



Na odru sva preživela res ogromno časa in povedala veliko stvari, saj je prireditev trajala več kot eno uro, za kar sva se seveda morala zelo dobro pripravljati in naučiti veliko besedila.

Prav zaradi pogostih, dobro načrtovanih vaj in mentorstva Branke Horvat sva se lahko, ko je šlo za res, odrezala tako, kot sva upala in si želela!

Nik Bombek, 9. c

INTERVJU Z UČITELJICO MATEJO KELNER

Ena od osrednjih mentoric prireditve *1000 zlatih odličnjakov* je bila tudi učiteljica petega razreda, gospa Mateja Kelner, s katero smo ob tej priložnosti opravili kratek intervju.

Koliko let že poučujete in ali ste z leti pridobili kakšne posebne metode poučevanja?

Učim že 20 let. Trudim se izvajati zabaven, a poučen način poučevanja, predvsem na osnovi humora in zabave.

V naši šoli pa ob rednem poučevanju večkrat pomagata tudi pri organiziranju raznih prireditev. Kaj bi rekli, da je pri tem ključno?

Ja, to je res, da velikokrat pomagam pri takih projektih.

Meni se zdi, da je ključno, da se učitelji, ki organizirajo take predstave in prireditve, med seboj dobro razumejo in da lepo sodelujejo med seboj.

Letos ste tako pomagali pri organiziranju prireditve *1000 zlatih odličnjakov*. Povejte mi, prosim, kako se je odvijalo vaše delo pri tem.

Organizatorje za prireditve izbere gospa ravnateljica. Za *1000 zlatih odličnjakov* smo bile izbrane jaz, učiteljica Branka Horvat in učiteljica Simona Hajnal. Zdi se mi, da smo zelo dobro sodelovale, najbrž tudi zato, ker smo skupaj že organizirale veliko prireditev.



Scenarij prireditve je temeljil na preteklih letih, ker pa je teh preteklo že veliko, je vsaka učiteljica obravnavala eno dvajsetletje. Naša ideja je bila izvesti prireditev, ki bi segla do čustev. Poiskale smo tudi top hite minulih let in jih združile v celoto.

Kdo pa je poskrbel še za druge stvari, kot na primer šotor, v katerem smo pričakali goste? In kdo za dekoracijo, oblačila in podobno?

Me smo organizirale tudi pripravo šotora in hostese, ki so čakale v njem.

Je pa pri prireditvi pomagalo ogromno drugih učiteljev: Jožica Repič (zbornik), Edita Čelofiga (razstava), Tajka Novak Šnuderl in Darija Erbus (vabilo in dekoracija), Majda Švagan (oblačila), Tomaž Mohorko (pevski zbor), Simona Lozinšek (zahvala), pa seveda tudi hišniki, čistilke, kuharji.

Vsem se iz srca zahvaljujem za vso pomoč in trud!

Pripravila: Marina Mohorko Korpar, 7. c



KAKŠNO LEPO PRESENEČENJE!

Letošnji teden otroka je potekal nadvse nepričakovano in zanimivo. Učitelji so se za učence še posebej potrudili. Tema letošnjega tedna otroka je bila SKUPAJ SE IMAMO LEPO in namen je bil povezati vse učence – od tistih, ki so letos prvič vstopili skozi šolska vrata, do tistih, ki letos zadnjič stopajo skozi vrata. Glede na to, da je bil en dan v tem tednu tudi svetovni dan učiteljev, so se ti odločili, da nam pripravijo presenečenje ...

Ko smo slišali zanj, se je razlezel nasmeh na vseh otroških obrazih. Skupaj smo se polni pričakovanj napotili v telovadnico, kjer sta nas pričakala brata BQL. V trenutku se je vzdušje dvignilo in vedeli smo, da nas čaka nepozaben dan.

Brata sta nam predstavila slovenske ljudske pesmi na povsem drugačen in inovativen način, tako da sta vključila melodije znanih angleških pesmi in njihova besedila zamenjala s slovenskimi besedili ljudskih pesmi. Njun namen je bil približati že skoraj pozabljene ljudske pesmi mlajši generaciji in jih predstaviti, tako da smo se ob tem vsi skupaj zelo zabavali. Naslov njunega nastopa je bil *Slovenske ljudske*

pesmi so kul, s čimer se morava strinjati, saj jima je to uspelo dokazati.

Skupaj smo zapeli veliko slovenskih ljudskih pesmi. Ko sva videli, kako se učenci in učitelji zabavajo ter pozibavajo ob ritmu glasbe, nama je postalo kar toplo pri srcu. To je bil odličen dokaz, da glasba združuje, povezuje ljudi. BQL sta nas spodbujala in nagovarjala k ploskanju in petju, saj sta želela, da se jima pridružimo v čim večjem številu.

V zadnjem delu koncerta smo zapeli še nekaj njunih avtorskih skladb. Med njimi pa je bila med mladimi poznana pesem z naslovom *Lučke*, ob kateri smo vsi ploskali in odmislili vse skrbi. Na koncu smo ju z bučnim aplavzom in navdušenjem pospremili z odra. Za ovekovečenje doživetja smo se lahko nato še vsi razredi zraven njiju fotografirali.

Izjemna zahvala gre gospe ravnateljici in vsem učiteljem, saj smo na nek način praznovali tudi njihov dan, in s tem pokazali, da cenimo njihovo delo, vztrajnost in trud, ki ga izkazujejo. Če sva čisto pošteni, pa smo bili veseli tudi, ker ta teden nismo imeli domačih nalog.

Dea Muršič in Taja Gabrovec, 9. c



IGRAJMO SE SKUPAJ

Petega oktobra smo v naš razred povabili učence 1. a.

Zakaj le?

Ker je potekal Teden otroka in smo v šolo prinesli najljubše igrače in igre.



Zakaj bi se igrali sami?

Zato smo povabili »prvčke«, da se z nami igrajo. Nekateri so se igrali z avtomobilčki, drugi s punčkami, igrali smo družabne igre, spomin, puzzle... Nekateri so se učili tudi šah! Skupaj smo spoznali pravila pri igrah in se lepo imeli.

Dve šolski uri sta hitro minili. Dogovorili smo se, da se bomo vsak mesec vsaj eno uro družili.

Ariela in Nikita Maračič, 4. a



LEPA BESEDA LEPO MESTO NAJDE

(V 4. b smo se poskusili v ustvarjanju stripa)

Strip je zanimiva zgodba, prikazana s sličicami. Stric Google mi je povedal, da so bili prvi stripi najdeni na Japonskem. Tudi v Sloveniji imamo zelo uspešnega ustvarjalca stripov, o katerem smo se pogovarjali tudi pri slovenščini. Kdo pa ne pozna želvaka Trdonja, Lakotnika in Zvitorepca?

V razredu smo si zadali nalogo, da bomo ustvarjali ob mednarodnem dnevu strpnosti (16. 11.). Tema letošnjega projekta je bila: LEPA BESEDA LEPO MESTO NAJDE. Mednarodni dan strpnosti je poseben dan, ko ljudje po celem svetu tej temi namenijo še dodatno pozornost in se o tem še več pogovarjajo. Strpnost je zelo pomembna za naše odnose, ki jih imamo drug do drugega. Strpnost pomeni medsebojno spoštovanje, čeprav smo različni. Tudi v razredu se o strpnosti in nestrpnosti veliko pogovarjamo. O tem se učimo tudi pri družbi, zato smo ustvarjali pisne in likovne izdelke na to temo. Izbrali smo osebo, nekoga, ki mu že dolgo nismo povedali česa lepega. Izbrani osebi smo napisali nekaj prijaznih besed ali svojo zgodbo ustvarili v obliki stripa. Ko smo zaključili z ustvarjanjem, smo vsi predstavili svoje pisne in likovne izdelke.

Na koncu smo se vsi strinjali, da se bomo vsak dan trudili za lepše medsebojne odnose. Izredno sem se zabavala ob ustvarjanju stripa skupaj s sošolko, ko sva opisovali druženje in veselje ob božičnih praznikih.

Tina Kotar, 4. b

Tu pa je še nekaj izjav sošolcev:

Ustvarjanje stripa se nama je zdelo zelo zabavno. Uživali sva od prve do zadnje sličice.

Eva Vaupotič in Eva Vidovič

Pri risanju sva se zelo zabavali. Tudi pri dogovarjanju, kaj bova narisali, sva bili strpni.

Zelo sva se trudili in nama je tudi super uspelo. Upam, da to še kdaj ponovimo.

Lia in Manca

S sošolko sva v stripu želeli prikazati, kako poteka dan, kadar se druživa. Ob tem sva se zelo smejali in zabavali, zato si želim ustvariti še več kakšnih stripov.

Maruša

Učenci 4. b



TUDI LETOS SMO SODELOVALI

Sodelovanje na Mihčevem festivalu je postala že stalnica naše šole. Ob likovni in gledališki se učenci radi udeležijo literarne delavnice, v kateri so letos razmišljali o prostorih, o tem, kako se gradijo fizični in domišljjski svetovi.

Pisali so uganke, pesmice, zgodbe in dramske drobce. Posebnost letošnje delavnice je bilo gotovo sestavljanje skupinske modernistične pesmi, ki so jo učenci sestavili skupaj. Vsak je prispeval osrednjo besedo, zatem pa levo ali desno (ali na obeh straneh) pripisal čim bolj

nenavadne besede, stavke in misli. Tako je nazadnje nastala nenavadna, a zanimiva pesem, ki je med učenci zgradila povezanost tako v ustvarjalnem kot tudi prijateljskem smislu.

Mentor: dr. David Bedrač



KULTURNA FACA

Za kulturno faco je v tem polletju izbran Nik Kozel. Obiskuje 7. a in igra na tolkala.



1. Zakaj si se odločil, da se boš učil igrati na tolkala?

Sprva sem želel igrati električno kitaro, ker imam rad rock glasbo, ampak so mi v glasbeni šoli povedali, da tega inštrumenta ne poučujejo. Zato sem si izbral tolkala – bobne. Zdaj sem vesel, da sem se odločil za bobne.

2. Na koliko različnih tolkal pa znaš igrati?

Tri, če pa prištejemo še Orffova glasbila, pa jih je še več.

3. Kaj bi rekel, da je bil tvoj največji dosežek?

Da sem igral na koncertu, ki smo ga imeli s pihalnim orkestrom, zdaj pa bom šel še na glasbeno tekmovanje, ki bo februarja.

4. Kako se počutiš, ko igraš pred večjo množico in kako pred manjšo množico ljudi?

Bolj mi je nerodno, ko nastopam pred manjšim številom ljudi, ker so to po navadi moji družinski člani in vedo, kdaj se zmotim, kot pa če nastopam pred velikim številom ljudi. Takrat tudi nimam velike treme.

Pripravili: Katarina Peranić in Katarina Šeruga, 8. d

NAŠI PRVOŠOLČKI

Novo leto, novi prvošolčki. Odšli sva do njih in jih povprašali, kako se počutijo v šoli ...



Na kratko se predstavite.

Ime mi je Alja, stara sem šest let, hodim v 1. a.

Ime mi je Paule, star sem šest let, hodim v 1. a.

Ime mi je Dora, stara sem šest let, hodim v 1. b.

Ime mi je Jovan, star sem šest let, hodim v 1. b.

Ime mi je Eva, stara sem šest let, hodim v 1. c.

Ime mi je Urška, stara sem šest let, hodim v 1. c.

Kakšna se vam zdi šola? Je takšna, kot ste si jo predstavljali?

Alja: Šola je super, takšno sem si predstavljala.

Paule: Šola je v redu. Sicer sem si mislil, da se bomo več igrali, kot pa delali naloge.

Dora: Šola je v redu, samo sem si predstavljala, da je odznotraj manjša.

Jovan: Šola je super, takšno sem si predstavljajal.

Eva: Šola je dobra, je točno takšna, kot sem si jo želela.

Urška: Šola je v redu. Sicer sem si prvi dan malo drugače predstavljala ...



Kje bi rekli, da vam je bolje, v šoli ali ko ste bili še v vrtcu?

Alja: V šoli, ker se učimo.

Paule: V šoli, ker se učimo in delamo črtne vaje.

Dora: V šoli, ker se lahko igramo.

Jovan: Bolje mi je bilo v vrtcu, ker sem si lahko prinesel igračo, v šoli se pa več učimo.

Eva: V šoli, ker nam ni potrebno več iti spat.

Urška: V šoli, ker se učimo.

Kakšne se pa vam zdijo učiteljice? So stroge?

Alja: Učiteljice so super, čisto nič niso stroge.

Paule: Učiteljice so zelo prijazne.

Dora: Učiteljice se mi ne zdijo stroge.

Jovan: Meni se ne zdijo stroge.

Eva: Zdijo se mi v redu, niso zelo stroge.

Urška: So super! Stroge so le, če je kdo poreden.



K pogovoru pa sva povabili tudi eno od učiteljic prvih razredov, učiteljico Jožico Kozel, in jo povprašali, kako je poučevati prvošolčke.

Zakaj ste si odločili, da bi poučevali otroke?

To željo sem imela že od otroštva.

In zakaj ste izbrali prav prvo triado?

Svoje delo sem sicer pričela z delom v drugem razredu osemletke, s pričetkom devetletke pa sem se dodatno usposobila za delo s prvo triado in sedaj se med učenci prve triade odlično počutim.

Kako se počutite, ko imate en razred tri leta, nato pa ga morate zamenjati z novim?

Na to, da moraš zamenjati učence, si pripravljen, saj naše delo tako poteka.

Kako vas učenci sprejemajo?

Občutek imam, da sem lepo sprejeta in da radi hodijo v moj razred. To bi morali povprašati učence! (smeh).

Lana Vrabelj in Mia Zupanič, 7. a

DELIMO SMEHCE



V petek, 25. 11. 2022, smo imeli v 2. razredu DAN RAZREDA. Pogovarjali in ustvarjali smo na temo SO ŽE SMEHCI K VAM PRISPELI?

Naučili smo se pesmico pesnika Davida Bedrača, ki je tudi učitelj v naši šoli. Naslov pesmice je FRANCI SMEHEC. Franci se je odločil, da ne bo od smeha počil, ampak je smehce raje razdelil. Tudi mi smo jih.

Iz papirja smo izdelali smehce, na drugi strani pa nanje napisali pozitivne misli.

Smehce smo si podarili med seboj. Učenci 2. c smo smehce podarili učencem 2. a in 2. b, mi pa smo dobili njihove. Vsak učenec je dobil dva smehca, ki smo ju bili zelo veseli.

Nekaj smehcev smo podarili tudi učencem devetega razreda. Večji smehci pa nam še danes krasijo hodnik in učilnico!

Učiteljica Edita Kmetec z učenci 2. razredov

UČENJE NA DRUGAČEN NAČIN

V četrtek, 24. 11. 2022, smo imeli razredni dan. Najprej smo se odpravili v telovadnico, kjer smo imeli malo olimpijado s 5. a razredom. Igrali smo sedem iger. To so bile naslednje igre: tek, skakanje v vrečkah, držanje žogice na žlici, hitrostno grizenje piškotov in žvižganje, pihanje balonov.

Na koncu je bil rezultat izenačen. Tudi pri eni igri smo dobili enako število točk, saj smo bili izenačeni. Potem smo šli na malico.

Vrnili smo se v razred in pričeli z drugim delom. Morda je malce nenavadno, a za to delo smo potrebovali predpasnike, kuhinjske nože in deske.

Kaj smo počeli?

Rezali sadje. Najbolje pri tem pa je bilo, da smo ga potem pojedli v slastnem kompotu s kivijem, pomarančami, z jabolki, ananasom in bananami.





Na vrhu ni manjkala niti smetana in čokoladne mrvice.



Na koncu smo si ogledali poučni film o vodi, fotosintezi, ognju, ... Vse, o čemer smo se učili pri naravoslovju. Torej smo se učili na drugačen način.

Stela Novak, 5. c

ČAROVNIŠKI DAN

Zadnji dan pred jesenskimi počitnicami smo imeli pouk na malo drugačen način.

In kaj smo počeli?

Skupaj z učiteljico smo izbrali naslov dneva – Čarovnice. Prinesli smo knjige, igre, pobarvanke, vse na temo čarovnic. Učiteljica se je celo spremenila v čarovnico. Izbrali smo recepte in se odločili, da bomo pekli čarovniške piškote. Prinesli smo predpasnike, se razdelili v skupine, začeli tehtati in pripravljati sladke dobrote. Pripravili smo tudi pogrinjke in pisali čarovniške pesmi. Pazili smo, da so bili piškoti ravno prav pečeni.



Potem pa je sledil najboljši del – okraševanje piškotov.

Vse skupine so predstavile svoje sladke dobrote. Nato smo jih preizkušali in se pošteno nasladkali.

Filip Jaroš, Matic Baum, Svit Pihler, 4. a

EKO FACA

Z Galom Lackom, učencem 2. razreda, sva se pogovarjala o tem, kako pomembna je eko ozaveščenost. Gal je odgovoril na nekaj vprašanj.



Kdaj si začel obiskovati Eko krožek?

Letos.

Zakaj si se ob vsem naboru interesnih dejavnosti odločil ravno za Eko krožek?

Ker sem pričakoval, da se bomo ukvarjali in pogovarjali o naravi.

Kako to, da ti je narava tako pri srcu?

Ker nam ponuja hrano, svež zrak, prostor za igro ...

Ti je bila katera letošnja aktivnost še posebej všeč?

Najbolj mi je bila všeč naša čistilna akcija okrog ribnika v Ljudskem vrtu. Dobro sem se počutil, ko sem videl, da smo očistili vse smeti.

Ali veš, da našo naravo zmeraj bolj onesnažujemo?

Seveda vem. To vidim po televiziji in kadar grem v trgovino. Vsa hrana je že zapakirana v plastiko.

Kako se pa ti trudiš, da skrbiš za naravo?

Zapiram vodo, kadar si umivam zobe ali sem pod tušem. Ločujem odpadke. Iz odpadnega kartona izdelam kakšno igračo.

Kakšno sporočilo bi predal vsem otrokom in tudi odraslim?

Zaradi onesnaževanja okolja se ozonska luknja veča, kar je za nas, ljudi, nevarno. Bodite vedno bolj eko, tako da v trgovini ne kupujete plastičnih vrečk, ampak prinesite s seboj vrečko iz blaga. Spoštujmo naravo, da bo srečna!

Pogovarjala se je: Tamara Slana, mentorica eko šole

TEHNIŠKA FACA

Na kratko se predstavi.

Sem Klemen Unuk, star sem 14 let in ukvarjam se z ustvarjanjem fizičnih in virtualnih predmetov.

Kaj počneš v prostem času?

Ustvarjam 3D-modele, ki jih kasneje tiskam.

Od kdaj pa se ukvarjaš s tehniko in kdo te je zanj navdušil?

S tehniko se ukvarjam že od malega, zanjo pa me je najbolj navdušil učitelj tehnike Miran Petek, ko jo je predstavljal kot izbirni predmet.

Na kateri svoj izdelek si najbolj ponosen?

Ustvaril sem že ogromno izdelkov in vsak je nadgradnja prejšnjega. Trenutno sem na vse enako ponosen.

Ali se udeležuješ tekmovanj na tehniškem področju?

Ja, tekmovanja se vedno zanimiv del tehnike. Trenutno pa sodelujem na tekmovanju Go car go.

Bo tudi tvoj poklic povezan s tehniko?

Seveda! Tehnika je stvar, s katero se rad ukvarjam in mi tudi gre najboljše od rok.

Pogovarjal se je: Jure Škamlec, 9. c



ŠPORTNI DAN JUMICAR

V petek, 21. 10. 2022, smo imeli 5. razredi športni dan. Pouk se nam je začel navadno, ob 8.15. Odšli smo v svoje učilnice in se pogovorili o poteku športnega dneva. Čez nekaj minut sta v naš razred prišla tudi 5. a in 5. c. Ker nas je petih razredov veliko, smo se morali stisniti. Nato smo poslušali predavanje o prometu, osvežili spomin o prometnih znakih in izvedeli še veliko novega.

Po končanem predavanju se je naš razred napotil navzdol, v atrij. Opazili smo kolesa in poligon. Vsak je odpeljal dva kroga. Tam smo morali biti kos različnim oviram, voziti slalom med stožci, peljati skozi žagico ... Po odpeljanem drugem krogu smo hitro odšli na malico. V jedilnici se nismo imeli časa pogovarjati, saj se nam je zelo mudilo. Po malici smo odšli na igrišče za telovadnico. Opazili smo poligon s semaforji in prometnimi znaki ter majhne avtomobilčke.



Razdelili smo se v skupine po štiri ali pet. Vsak se je usedel v svoj avtomobilček različne barve.

Prevozili smo nekaj krogov, kar je zelo hitro minilo.



Ko smo vsi prevozili poligon, smo odšli še v park Ljudski vrt. Tam smo se razdelili po spolu in se pripravili na igro, ki jo imamo vsi najraje – med dvema ognjema. Igrali smo štiri igre. Dekletom nam je na začetku slabše kazalo, a smo v tretji in četrti igri prevzele nadzor. Dečkom smo dokazale, da se vse zmore, če se trudiš.

Po koncu igre smo odšli še na kosilo, ki se nam je odlično prileglo. Nikoli ne bomo pozabile tega dne.

Iza Kores, Vita Perić in Brina Kelner, 5. b



PO JURČIČEVI POTI (Pohod planinskega krožka)

V soboto, 19. 11. 2022, smo člani planinskega krožka prehodili Jurčičevo pot.

Zbrali smo se ob sedmih zjutraj na železniški postaji Ptuj. Z avtobusom smo se na Dolenjsko vozili dve uri in nekaj minut. Izstopili smo pri krožišču z zlatim polžem z zlato verigo.



Kaj pa sploh predstavlja? Tukaj je pred več leti po mestu hodil Italijan iz Benetk. Ta se je hotel poročiti s kraljevo hčerjo, a kralj ni dovolil, pač pa je poklical v Italijo, kjer so bili zelo veseli, da so fanta dobili nazaj. Kralja so obdarili z zlatimi figurami, med katerimi je bil tudi polžek. Hranili so jih na posebnem mestu, a je polžek vsako noč izginil in se spet pojavil. Odločili so se, da bodo polža priklenili in se od takrat nikoli ni premaknil. Mi te zgodbe nismo poznali, povedala nam jo je vodnica. Ko smo začeli hoditi, smo opazili tablo s puščicami, čevlji in kratico JP. Povedali so nam, da je to oznaka za Jurčičevo pot. Naša malica je bila ob šoli, ki jo je obiskoval Josip Jurčič. Sedaj je v tej zgradbi lepo urejen muzej čebelarstva. Opazovali smo tudi čebele. Nato smo iz Višnje Gore delali korake proti cilju.



Naša pot se je usmerila v gozd. Na začetku hoje po gozdu smo opazili dolgega deževnika. Kar dolgo smo hodili in prispeli do hotela Polževo, ki je bil na žalost zaprt. K sreči smo jih dobili na telefon in so nas spustili noter. Dobili smo žig in se okrepčali s sendviči.

Nadaljevali smo pot po smučišču. Srečali smo se s skupino iz nasprotnne smeri – od Muljave do Višnje

Gore oziroma od Jurčičevega doma do šole. Nadaljevali smo pot do pregrade z divjimi svinjami, a jih nismo videli. Škoda!

Počasi smo le prišli do Jurčičeve domačije. Končno!

Razdelili smo se v dve skupini – vsaka je odšla v svojo smer. Skupina Ljudski vrt si je najprej ogledala hlev in literarno zbirko, nato pa smo še poslušali zanimivo zgodbo o Jurčičevem življenju.

Po končanem ogledu smo se spustili po hribu navzdol, kjer nas je že čakal avtobus. Tu se je zaključil naš pohod. V temnem delu dneva smo polni vtisov prispeli na Ptuj.

Iza Kores, 5. b



HALOŠKA PLANINSKA POT

Kot naročeno je v četrtek, 20. 10. 2022, posijalo sonce in četrtošolci smo se odpravili na težko pričakovano HALOŠKO PLANINSKO POT. Seveda nismo prehodili cele, ampak le del, v okviru športnega dne.

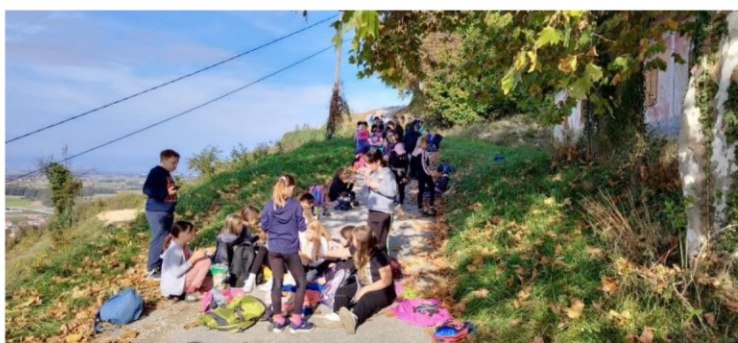


Avtobus nas je zjutraj ob 8.30 že čakal na parkirišču pred šolo in nas odpeljal do gozda v Vidmu, kjer je bil začetek naše poti. Markacija nas je vodila po strmi gozdni poti, in ko smo se povzpeli na vrh, nam je učiteljica povedala, da smo se ustavili na Dravinjskem vrhu, kjer smo uživali v razgledu vse do Ptuja in opazovali celo Ptujsko polje in vijuganje reke Drave.



Ob krasnem razgledu smo naredili razredno fotografijo in pojedli malico. Seveda smo najprej pomalicali sendviče, nato pa še sladkarije. Malo smo se še poigrali in se odpravili naprej na pot. Nato smo nekaj časa hodili po vijugasti haloški ozki cesti in opazovali haloške vinograde. Med hojo smo se pogovarjali in opazovali naravo. Ves čas smo se zelo zabavali, si peli in videli veliko različnih travniških rastlin. Hodili smo v koloni, se pogovarjali in opazovali naravo. Med potjo smo opazovali lepe, a strme haloške griče.

Pogled z vrhov je segal nad Ptujskim poljem, vse do Ptuja. Videli smo tudi Boč in Donačko goro ter Pohorje. Uživali smo v lepoti narave. Prišli smo do Majskega Vrha in imeli drugi postanek. Ustavili smo se pri stari, zapuščeni haloški hiši, ki jo že prerašča grmovje.



Začeli smo se spuščati po ozki poti, ki je bila zelo strma. Ko smo ob 12.00 prišli do šole in vrtca Podlehnik, nas je na avtobusni postaji že čakal avtobus. Prijetno utrujeni smo hitro sedli v avtobus in se odpeljali do šole. Preden smo se odpravili domov, nam je učiteljica naročila da se doma pregledamo zaradi klopov, saj smo hodili po gozdni poti.

Na pohodu smo uživali in se zabavali. Pohod po delčku haloške planinske poti je bil zelo zanimiv.

Učenci 4. b z učiteljico

VARNOST V PROMETU



V ponedeljek, 19. 9. 2022, smo imeli 4. razredi dan, namenjen varnosti v prometu.

Združenje šoferjev in avtomehanikov Ptuj nam je pripravil zanimiv dan poln aktivnosti in zanimivosti. Spoznali smo prometna pravila za pešce in kolesarje, se preizkusili v vožnji na poligonu, spoznali prometne znake s pomočjo igre ter ustrezno razvrščali barve na semaforju.

Na koncu smo si ogledali tudi predstavo z naslovom Prometna vila.

Bilo je zelo zanimivo in poučno.

Zala Bezjak in Kiara Rosič Jaklin, 4. a



IZLET Z LADJICO V PIRAN

V začetku šolskega leta smo se učenci in učitelji 5. razreda odpravili v letno šolo v naravi v Ankaran.

En dan smo se odpravili z ladjico v Piran. Vkrkali smo se nanjo in se vozili okrog uro in pol. Vožnja z ladjico je bila dolga, a zabavna. V morju smo videli veliko malih meduz in klobučnjakov, tako imenovanih morskih cvetač. Le-teh smo našli več kot trideset.

Kmalu smo prispeli v Piran. Najprej smo se odpravili na sprehod ob morju po »Punti« do



svetilnika, kjer smo naredili spominsko fotografijo.

Pot nas je vodila na hrib, kjer je bila Piranska cerkev. Od tam smo imeli zelo lep razgled na morje. Nato smo se spustili nazaj do morja in si ogledali Piranski akvarij. Tam smo videli veliko različnih morskih ježkov, morskih konjičkov rib ter rebrač, ki živijo v našem morju.

Nato smo lahko šli po Tartinijevem trgu s stojnicami, kjer smo si kupili razglednice in spominke. Seveda pa se vsaka vesela dogodivščina mora zaključiti z dobrim sladoledom! Tako smo zaključili našo pustolovščino v Piranu ...

Gaja Gojčič, 5. c



PTUJSKA PRAVLJICA



Učenci so sodelovali na kulturnozabavni prireditvi pred Mestno hišo, ki je bila v torek, 20. 12. 2022. Otroški pevski zbor je zapel šaljive zimske pesmi.

S pesmijo *Zemlja pleše* smo se skupaj zavrteli sredi prazničnih lučk.

Učenci 4. razreda so nam pričarali plesne in glasbene točke.

Pod odrom se je zbralo veliko gledalcev, ki so navdušeno praznovali z nami.

Mentorici: Tanja Perič in Mima Terbuc

